

ринкової вартості банку та задовольнити інтереси акціонерів найманих працівників банку.

Список використаних джерел:

1. Іванова В. О. Економічна сутність прибутку комерційного банку та джерела його формування / В.О. Іванова, С.Ф. Кантур // Культура народів Причорномор'я. – 2012. – № 253. – С. 57-60.

2. Ларіонова К.Л. Методичні підходи до формування механізму управління прибутком банку / К.Л. Ларіонова, О.С. Кузьміна // Вісник Хмельницького національного університету. – 2014. – №4. Том 2. – С. 230 – 235.

3. Офіційний сайт НБУ [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.bank.gov.ua.

МІЖНАРОДНИЙ ДОСВІД РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ МЕДИЧНОГО ТУРИЗМУ (ЕКСПОРТУ МЕДИЧНИХ ПОСЛУГ)

В. А. ХУДАВЕРДІЄВА, канд. екон. наук, доцент
Державний біотехнологічний університет
61002 Україна, м. Харків, вул. Алчевських, 44
viki75807@gmail.com

Лікувально-оздоровчий туризм як сегмент туристського ринку займає відносно невелику частку в загальносвітовому туристському потоці, проте він став глобальною індустрією, що використовує зростаючий попит на медичні послуги найширшого спектра. Процеси диверсифікації в медичній галузі призвели до сегментації лікувально-оздоровчого туризму на три форми: медичний, оздоровчий та реабілітаційний туризм. Відповідно до індексу Медичного туризму (МТІ), а також звітів дослідницьких корпорацій Oxford Economics і Visa, до 2025 р. у світі оборот у сфері медичного туризму досягне понад 3 трлн дол. США. Сьогодні світовий ринок медичного туризму оцінюється в 439 млрд дол. США щорічно. У найближчі 10 років він зростатиме не менш як на 25% на рік [1].

За прогнозами Всесвітньої організації охорони здоров'я, через кілька років медичний туризм стане однією з головних галузей у світовій економіці. Велика кількість країн вживала і робить значні зусилля для розвитку експорту медичних послуг. Розвиток в'їзного медичного туризму значно розвиває медичну галузь, і мультиплікативно відбивається на всьому високотехнологічному секторі (оснащення медичним обладнанням, підвищення кваліфікації медичних працівників, розвиток інформаційних технологій), а також збільшує ВВП країни. Частина дій урядів була успішною, інша частина - не призвела до бажаних результатів. Міжнародний науково-дослідний центр охорони здоров'я (IHRC) спільно з Міжнародною асоціацією медичного туризму (МТА) опублікував Індекс медичного

туризму – рейтинг країн, де іноземним пацієнтам надають найбільш якісні медичні послуги. Серед лідерів у сфері медичного туризму знаходяться країни з потужною економікою, розвинутою інфраструктурою та готельним сервісом. До рейтингу потрапили 25 держав з оцінкою за трьома головними показниками: екологія, стан індустрії медичного туризму, рівень медичного оснащення та обслуговування. Кожен критерій включав 34 параметри, серед них привабливість туристичного напрямку та ціни на лікування. Лідерами рейтингу стали Канада, Великобританія, Ізраїль, Сінгапур та Коста-Ріка. Канада має великий бал за показником «екологія», Ізраїль – «медичне обладнання та обслуговування», Кос-та-Ріка – «привабливість напрямку». Німеччина посіла 7 місце [2].

Критеріями нашого інтересу найбільше відповідають такі країни, як Туреччина, Індія, Ізраїль та Південна Корея, що входять до першої десятки рейтингу. Асоціації медичного туризму в Туреччині, яким держава повертає частину витрат на маркетинг і просування турецьких клінік, гарантують закордонним пацієнтам такі додаткові переваги: знижка 50% на переліт до Туреччини авіакомпанією Turkish Airlines для пацієнта та 2 осіб, що супроводжують його, знижка 50% на проживання в готелі в Туреччині, безкоштовний переклад медичної документації, безкоштовний трансфер з аеропорту до клініки, надання безкоштовного перекладача, безкоштовна медична страховка у сумі 30 тис. євро у разі виникнення ускладнень під час лікування [3].

Приватна медицина в Індії зараз перебуває на дуже високому рівні розвитку і це визнає світове співтовариство. Близько 80% усіх медичних послуг Індії надається приватним сектором. Приватні компанії вкладаються у розвиток охорони здоров'я, забезпечують клініки сучасним обладнанням, стимулюють отримання лікарями зарубіжної освіти та досвіду, залучають іноземних пацієнтів. 22 клініка в Індії акредитована за міжнародним стандартом JCI.

Туристи приїжджають до Ізраїлю проходити лікування в місцевій системі охорони здоров'я через високу якість і медицини, і сервісу. В умовах жорсткої конкуренції на глобальному ринку медичного туризму настав час контролювати не тільки якість послуг, а й їх фінансову складову. Багато питань викликало непрозоре ціноутворення з боку медичних посередницьких компаній, що іноді істотно збільшує реальну вартість безпосередньо медичних послуг. Проте важливо звернути увагу на те, що ринок медичного туризму в Ізраїлі свого часу розвивали саме компанії-агенти медичного туризму, у зв'язку з тим, що цей бізнес був високомаржинальним. Згодом великі лікарні стали розвивати свої власні міжнародні відділи, і в даний час вони мають місце практично в кожній лікарні [3].

У світовому рейтингу індустрії медичного туризму Південна Корея посідає шосте місце. Високотехнологічне оснащення, високий рівень спеціалістів, жорстка система контролю якості медичних послуг, доброзичливе обслуговування та порівняно низькі ціни порівняно з Ізраїлем та Німеччиною роблять країну однією з найпривабливіших у галузі медичного

туризму. 26 корейських клінік мають акредитацію JCI. Фінансування системи охорони здоров'я в Кореї покривається за рахунок коштів обов'язкового медичного страхування та державних субсидій. У Кореї існує лише одна страхова компанія - Національна медична страхова корпорація, що діє на некомерційній основі. Відрахування по ЗМС становить 5,4% від заробітної плати [3].

Список використаних джерел:

1. The World Tourism Organization (UNWTO). URL: <https://www.unwto.org/tourism-statistics-data>.
2. Индекс медицинского туризма. URL: Medical Tourism.com. 2021. URL: <https://www.medicaltourismindex.com/overview/destination-ranking/>
3. Netanyahu's Office Lobbying to Expand Medical Tourism. HAARETZ. 2012. URL: <https://www.haaretz.com/israel-news/business/netanyahu-s-office-lobbying-to-expand-medical-tourism-1.5181227>

ОСОБЛИВОСТІ УПРАВЛІННЯ ЕКОНОМІЧНОЮ ЕФЕКТИВНІСТЮ МАЛИХ ПІДПРИЄМСТВ

А. С. ШВОРАК, 4 курс, 051 Економіка
Г. В. МАХОВА, канд. екон. наук, доцент
*Київський національний економічний університет
ім. В. Гетьмана
03057 Україна, м. Київ, просп. Перемоги, 54/1
unastja.s790@gmail.com*

Здатність керувати економічною ефективністю малих підприємств є дуже цінною конкурентною перевагою в сучасних умовах, оскільки вона відіграє дуже важливу роль в успіху компанії.

Під економічною ефективністю розуміють такий показник, який показує відношення економічного результату до поточних витрат необхідних для отримання цього результату. Здатність забезпечувати високий рівень даного показника є важливим чинником для малого бізнесу, адже малі підприємства, як і усі інші види підприємств, прагнуть максимізувати прибутки від своєї діяльності при мінімізації витрат, необхідних для досягнення цього прибутку [1, с.15].

В економічній теорії та практиці існує значна кількість різноманітних підходів щодо забезпечення та підвищення рівня продуктивності підприємств, їхньої конкурентоспроможності, що в підсумку має відобразитися у підвищенні ефективності. На сьогодні розроблені показники, методики та практики щодо оцінювання та управління ефективністю підприємств. Але необхідно зауважити, що значна кількість підходів до управління ефективністю діяльності підприємств розроблялися для великих підприємств та компаній, зокрема, VBM – Вартісно-орієнтоване управління, піраміда ефективності, Кембриджська система управління